

1 Bon o mal viatge?

Certs productes apareixen com per art de màgia.

Perquè les persones puguin viatjar amb moto o cotxe, el petroli ha hagut de fer un llarg viatge fins a la refineria que tenim més a prop.

Les petrolieres, per extreure gas i petroli, contaminen l'aigua, desforesten espais naturals, fan fora comunitats autòctones, causen terratrèmols i fan que el planeta s'escalfi. A més, als oleoductes i als petroliers que transporten el cru, hi ha accidents (ecològics i humans) dels quals no sempre es fan responsables.

Quan les drogues il·legals són d'origen vegetal, la pagesia es dedica a fer-ne el conreu i la collita. Després, entren en escena traficants i grups armats amb molt pocs escrúpols.

En el viatge que fan les drogues, qui dona la cara (i se la juga) no és qui es lucra. Acaba llepant o pagant gent pobre que fa de correu, com ara les anomenades mules, que només coneixen de Catalunya l'aeroport i la presó.

Amb cada canvi de mans al llarg del viatge, les drogues potser es tornen a adulterar («trec una mica d'aquesta substància i la canvio per...»).

I si tinguéssim en compte que moltes de les coses que consumim han fet un viatge llarg i tortuós?

Drogues... i

Fet: i no fet:

**Interessa que no sapiguem fer
la traçabilitat de certs productes.**

Uns pantalons poden ser barats, però moltes vegades qui els cus els paga ben cars. Això passa quan s'han fet en condicions de molta explotació a zones franques de l'Àsia, l'Àfrica del Nord, l'Amèrica Llatina o l'Europa de l'Est.

Allà, les treballadores –que potser són menors– poden fer jornades de dotze hores durant tretze dies seguits, sense sindicat ni contracte, per menys d'un euro a l'hora.

La planta de la coca, per exemple, només creix en les condicions geogràfiques i climàtiques de l'Amèrica del Sud.

Així doncs, el seu conreu repercuteix en molts pobles indígenes. Quan en fumiguen la planta, destrueixen cultius d'aliments bàsics, i els càrtels de la cocaïna i els grups paramilitars no hi respecten els drets humans –i, a vegades, tampoc la vida.

**I, si abans de comprar un
producte, ens assabentéssim
d'on s'ha fet i com?**

Drogues... i

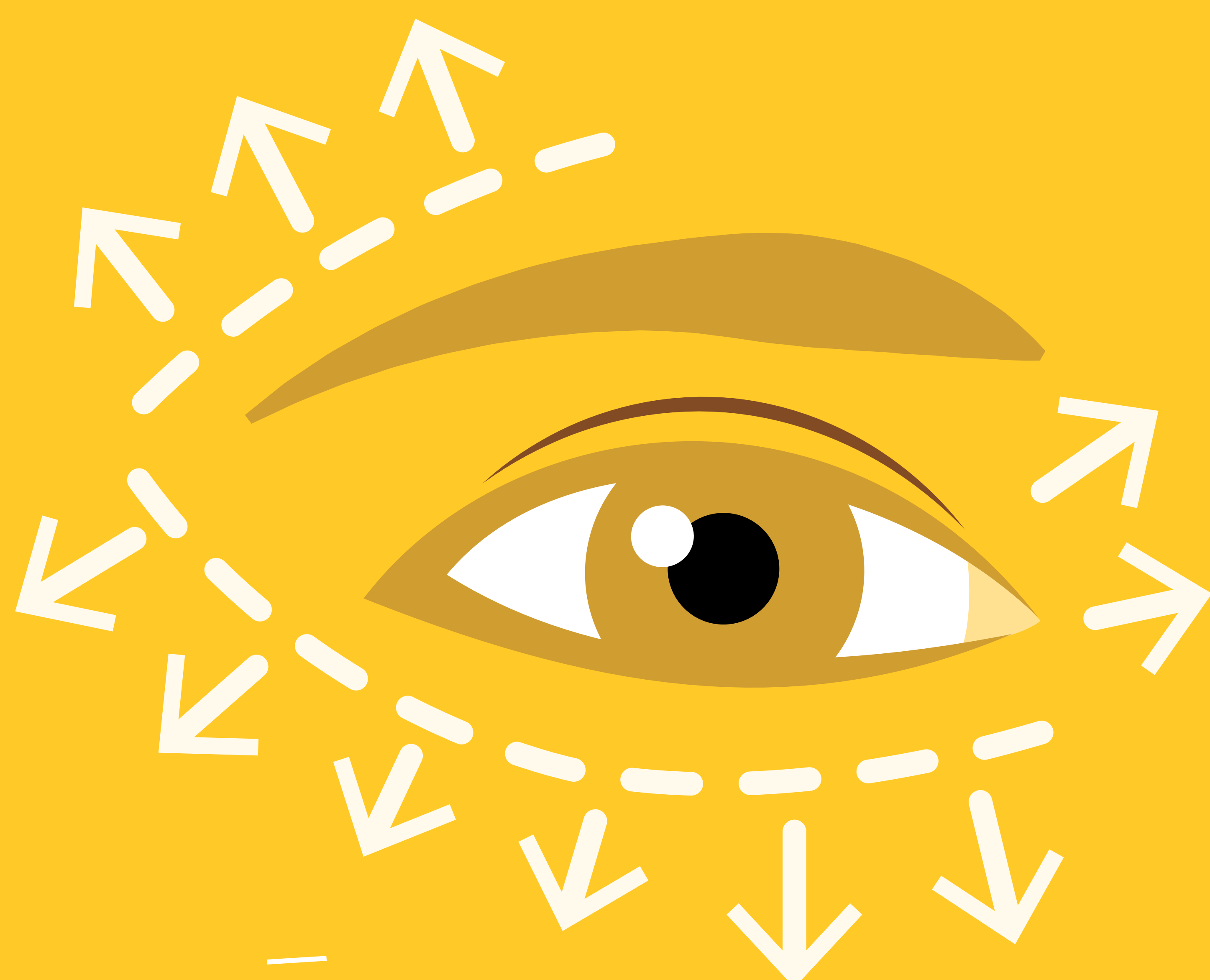

Normal?

**Volen que ens acostumem
a qualsevol cosa.**

Hi ha tanta gent famosa que passa pel quiròfan i el negoci de l'estètica és tan important, que el tema ja no ens sorprèn. Canviar-nos el cos pot comportar problemes de salut a curt i llarg termini, però hi ha gent amb interessos que se'n beneficia.

Què penseu sobre no acceptar el cos que tenim i que el vulguem modificar a cop de silicona, Bòtox o bisturí?

Sovint qui fuma cànnabis es relaciona amb gent que també en consumeix i acaba normalitzant el tema. Per a la majoria, però, activar o reactivar el cervell amb substàncies externes, o omplir-se els pulmons de fum, no és normal.

A més, no cal oblidar que un dels factors que té veure amb la normalització dels consums de cànnabis té a veure amb els interessos econòmics que hi ha darrere (tant legals com il·legals).

**Qui decideix què
és lo normal?**

Drogues... i

Vine, va, ves!

Hi ha qui pensa que tothom ha de fer el mateix.

Quan ens demanen el nostre perfil a una XXSS o ens diuen envia'm un missatge, pressuposen dues coses: una, que tothom en té i, dues, que nosaltres som com tothom.

Si preferim dir-nos les coses a la cara en lloc de fer servir un teclat, és fàcil que hi hagi qui ens miri com si fóssim de Júpiter. Potser es pensen que no tenim cap més opció, quan, en realitat, és perquè no volem.

Una cosa és que nosaltres decidim prendre drogues, i una altra que es doni per descomptat que en consumim. En alguns llocs sembla que tothom begui o fumi, però això no té perquè ser cert.

Pot ser que ens convidin o ens proposin consumir drogues i sempre hem de procurar que s'accepti la nostra voluntat. Tan vàlida és la seva opció com la nostra.

I si expressem allò que pensem o sentim, sense voler imposar les opinions o els nostres desigs, i sense deixar que els altres ens imposin els seus?

Drogues... i

Pendent: i dependent:

**Pot passar d'una opció
a una obsessió.**

Moltes empreses de jocs en línia treuen profit que ens anem obsessionant amb el tema, del fet que ens impacti la publicitat personalitzada i que ens deixem diners en skins, loot boxes o el que sigui.

Si no anem amb compte, és fàcil que l'oci virtual agafi protagonisme i s'apoderi de les nostres converses i relacions, i ens trobem amb molts diners que se'n van. Al final, podem convertir-nos en un cul clavat en una cadira, un cos que no es mou i un cervell que no avança.

Les drogues –tant les legals com les que no– mouen molts diners, i hi ha força persones i empreses interessades en què d'altres s'hi enganxin els dits. Quan qui en consumeix perd el control, d'altres el prenen.

Per raons químiques, entre altres motius, hi ha drogues a les que és fàcil enganxar-se, com ara el tabac o la cocaïna. I quan algú hi és addicte, malbarata diners, bona part de la seva llibertat i, a sobre, ho passa malament.

**I si estem atents al model de
negoci que hi ha darrere
de certes pràctiques?**

Drogues... i

Puja, baixa i torna a baixar

Les experiències fortes atrauen, però potser no són tan divertides com semblen.

Algunes relacions intenses de parella es poden capgirar; el bon ambient va donant pas a converses pujades de to, gelosia, faltes de respecte... Si s'arriba en aquest punt, de vegades tot gira al voltant d'aquesta història i ho passem malament o fem que pateixi l'altra persona (o tot alhora).

Pel que sembla, al cervell li convé tranquil·litat i equilibri, però quan el cor va com una muntanya russa, encomana el desequilibri a les neurones.

Quan es consumeixen drogues, encara que el tema vagi més o menys bé (o si més no ho sembli), també hi poden haver davallades fortes, moments d'atabalament, paranoies i altres conseqüències desagradables.

I si en prenem molta quantitat, o sovint, encara és més probable tenir desequilibris mentals i afectius. Especialment quan som propensos a patir trastorns mentals i quan les drogues són molt psicoactives.

I si ens plantegegéssim si val la pena ficar-nos en històries que potser acabaran fent-nos patir?

Drogues... i

Justificar-se o canviar?

**Les drogues mai justifiquen
les violències.**

De vegades ens comencem a preparar per un examen just el dia anterior. Encara que hi dediquem moltes hores la nota no sempre és la que ens agradaria.

Encara que ens intentem enganyar i busquem excuses, la causa d'haver suspès té més a veure amb la nostra mala planificació que no amb altres factors (l'examen era molt difícil, el gos se m'ha menjat els apunts...).

Hi ha certes persones que, quan beuen alcohol o prenen drogues estimulants, es descontrolen i, de vegades, mostren conductes agressives. Les drogues, però, en cap cas serveixen per justificar aquests comportaments. Serien més l'excusa que no pas les responsables.

Les violències no són mai justificables, sigui quina sigui la situació en les que es produeixen.

**I si en comptes de justificar els
comportaments agressius, actuem
de forma responsable, amorosa
i respectuosa?**

Drogues... i

Es despiesta a la pista

Hi ha ocasions en que badar no convé gens.

Els accidents a la feina acostumen a tenir dues causes. Una és l'explotació laboral: les empreses deslocalitzen la producció a d'altres amb pitjors condicions laborals, o redueixen la despesa en mesures de seguretat per augmentar els beneficis.

L'altra està relacionada amb el factor humà, quan qui treballa no està al cas, s'encanta, s'adorm o no s'assegura com cal. En tots els casos les conseqüències poden ser molt greus.

L'alcohol és una droga que enganya. Si bé la persona es pot sentir més animada quan en pren, en realitat els seus sentits i reflexos reaccionen menys i pitjor als estímuls. A més, sol actuar amb més fatxenderia (més ràpid) i més desinhibició (se la juga més).

Si barregem ingredients com la beguda i la conducció d'un vehicle és més probable que guanyem el primer premi de la rifa: tenir o causar un accident.

I si tinguéssim en compte que, de vegades, la manca d'atenció pot acabar en accident?

Drogues... i

93

Això pot canviar!

Si el món fos com als anuncis de viatges, no hi hauria cap ONG que defensés la natura i els drets humans.

Si els governs fessin el que diuen que fan, no caldrien moviments socials per denunciar-ne les pràctiques.

Si el consum portés a la felicitat, no hi hauria tanta gent trista als països de l'hemisferi nord.

Si deixar una addicció a una droga fos tan fàcil, no hi hauria serveis especialitzats per ajudar a desintoxicar-se.

Si coneixes algú que té un problema amb les drogues i se'n vol replantejar el consum o deixar-les, i no se'n surt, convida'l a anar en un centre de tractament.

Es pot informar sobre a quin ha d'anar i què haurà de fer a:

Línia Verda
CatSalut Respon

líniaverda
servei d'orientació sobre drogodependències
900 900 540

061 CatSalut
Respon

Només lluitant, cooperant i acceptant ajuda, aconseguirem canvis de debò: en un mateix i en el món que habitem.

Drogues... i

